

Ja... åren går och det här blir 20e året

som Telge Whiskysällskap firar Burns Supper och 10e året som jag refererar tilldragelsen här på hemsidan, jag kommer således att hålla min text kortare i år eftersom kalaset bygger på traditioner, det firas lika dant år efter år, med bara ytterst små variationer.

Jag säger som jag brukar, **den som vill ha en grundlig redogörelse** för hur alldeles underbar en Burns Supper är och hur den går till **kan med fördel läsa mitt första referat från 2013.**

Tryck Ctrl + Bild

Trots upprepningen eller kanske tack vare den växer intresset för Robert Burns födelsedags fest år från år... eller är det kan hända lusten efter nyfångad haggis som drar 83 personer till årets festligheter, det är nämligen rekord igen, en snabb titt i backspegeln ger vid handen att vi första året (2004) var ett 50tal och året där på (2005) var vi nere å vände på ett 40tal gäster sen har kalaset bara vuxit så något har vi uppenbarligen gjort rätt.

Vi samlas som vanligt i foajén med den traditionella fördrinken i handen komponerad och blandad av "Master Filler" Gösta Hallin och "Barmästaren" Anders Svantesson, en lagom stark whiskydrink som sjasar ur eventuella hämningar ur kroppen och med ens stiger ljudvolymen och skratten.

Dörrarna slås upp till matsalen där programgruppen findukat långborden, vi höjer glasen för dagen fyllda med Speyside Destilleriet Glen Morays Double Cask Finish till säckpipeblåsarens (Mats Sjöströms) ära och nu är vi på gång.

Vår ständige toastmaster Anders Gjörling läser bordsbönen The Selkirk Grace och därefter fatserverar vi kycklingsoppan som kallas The Cock-a-Leekie Soup i djupa tallrikar, tur att gästerna hade overseende med att det tog tid för den ovana serveringspersonalen och med lite skvimp på tallrikskanterna men Jussi hade som vanligt sett till att tallrikarna och soppan var varma och som alltid smakade det utmärkt.

Här näst tar sällskapets President Lasse Hallström vid med ett välkomsttal.

Förra året jagade vår fritidsjägare "Bloody Mary" upp en Ullhårig Ekebyhaggis till allas förnöjelse, i år låg hon inte heller på latsidan utan fick tillfälle att jaga in ytterligare en Ullhårig Ekebyhaggis i ett hörn av matsalen klar för slakt...

Hur det nu var framkom det att IUCN (the International Union for Conservation of Nature) rödlistat Hed, Skogs och Flodhaggis under det gångna året samt nu även den Ullhåriga Ekebyhaggisen som enligt uppgift hotas av akut utrotning.

Med detta besked veknade "Marys" hjärta och hon lät bytet löpa med löfte att lägga yxa och jägarhatt på hyllan, ett stort tack till iscensättarna Anne-Marie Ollén och Sten Benje.

Vad gäller Bergshaggisen finns det inte några restriktioner ännu, man anser att då jakten inte varit direkt omfattande under 1900talet så har populationen bedömts stabil.

Man kan även förmoda att sidogrenarna av arten så som Syriska ökenhaggisen, Grönlands och Amazonashaggisen bara är kända i de inre jägarkretsarna.

Djuphavshaggisen är än så länge bara känd i naturvetenskapliga kretsar och jagas bara i forskningssyfte än så länge.

Så vad var det för något som Anders bar på sin silverbricka? ett varv i matsalen till pipans låt och vårt avmätta handklapp... jo det var mycket riktigt Bergshaggis.

För ca 13 år sedan följde vi upp berättelsen om Archibald William Livingstone född 1725 utanför Glencoe på ett litet hemman invid Loch Achtriochtan där han och hans familj jagat Bergshaggis i generationer, historien om Archibald nedtecknade jag sedermera i referatet om Burns Supper 2019, men vi har redan 2014 och 2016 varit uppe i bergen och jagat med framgång, så det är väl kända trakter för oss.

Tryck Ctrl för att se HAGGIS video 2025
[Ekebyhaggis del 2](#)

Kort beskrivet samlade vi ihop ett jaktlag i kända jägarkretsar åkte till Glencoe i Skottland där ättlingar till Archi fortfarande lever kvar.

Mannar och hundar campade uppe i bergen i 10 dagar under som vanligt mycket primitiva omständigheter, mot slutet av vistelsen hade vi lokaliserat och matat in en flock om ca 25 djur och till sist satte vi in en välplanerad och därmed också lyckosam stöt som drev flocken över klippkanten.

Det var ett muntert jaktlag som klättrade ned till de släta hållarna inunder för att skrapa upp bytet på traditionellt sätt nedanför avsatsen, alla, ja även hundarna fick sin beskärda del från jakten, så det är inte bara på Telge Whiskysällskap som det festats om på färsk haggis.

Om man läser historien om Archibald så finner man att den slutar i en liten by i södra Syrien där han av en olyckshändelse råkar inplantera före detta domesticerade haggisar, idag kallade ökenhaggisar, i byn har vi vänner kvar sedan tidigare jakt som lovat oss levande djur, tyvärr är det för kallt för att ha dem i Sverige så vi tänker temporärt ha uppfödning i Spanien för att trygga tillgången i framtiden.

Det om detta, Anders får omsider ned fatet på buffén och **läser Adress To The Haggis på lågskotska.**

Och även Hasse Alfredssons fantastiska översättning, därpå påbjuds skålen till Haggisens ära.

Så har vi kommit till den del av firandet som allt detta handlar om, The immortal memory (det odödliga minnet av en stor poet) där vi påminns om hans korta levnad, hans fantastiska texter och hans kärlek till kvinnan... vi höjer glasen i vördnad i skålen till skaldens ära.

Tryck Ctrl för att höra Anders läsa

[Adress To The Haggis](#)

När de djupare tankarna skingrats en aning
bjuder traditionen in till kaffebuffén med tårta,
portvin på maten tillsammans med skönsång i
blandade tonarter...

Vår 20e Burns Supper är nu till ände, och därmed
riktar jag ett varmt tack till alla som jobbat under
kvällen.

Och ett hjärtligt tack till våra fantastiska
medlemmar som gör denna middag så
speciell och så trevlig.

Vi lägger till en skröna om Skottland
som Ander Gjörling berättade en kväll för länge
sedan...

Gud kommer å rycker ärkeängeln Gabriel i vingen.-
Kom, skynda dig och kom så skall jag visa vad jag
skapat, säger han upprymt. De går fram till
molnkanten och Gud pekar ned på ett underskönt
stycke land med höga berg, djupa gräsbevuxna dalar,
mörkblå fjordar och öar.- Är det inte vackert? Jag skall
kalla det Skottland. Gabriel håller med om att Gud nog
överträffat sig själv den här gången.- Jag har satt dit
människor också, givit dem fisk i vattnen, får som
betar i sluttningarna och säckpipa till förströelse,
säger Gud stolt- Vilket lyckligt lottat folk som du givit
alla dessa gåvor, säger Gabriel, och får en tår i
ögonvrån.- Inte nog med det säger Gud med ett stort
leende, jag har gett dem kunskapen att destillera
whisky också. Nu ser ärkeängeln lite bekymrad ut och
vänder sig till Gud och säger- Är det verkligen
tillrådligt att ösa så mycket av livets goda över ett
folk?.- Nja... säger Gud, vänta bara så skall du få se
vilka grannar jag givit dem...